

Telovadci in športniki so proslavili

Ljubljana, 22. julija. V počastitev Dneva vstaje so danes dopoldne in popoldne nastopili telovadci, športniki, strelci in plavalci na raznih prireditvah ter s tem dostojno proslavili Veliki praznik slovenskega ljudstva.

Parada po Prešernovi cesti

Ze v zgodnjih jutranjih urah so se razživele ljubljanske ulice, saj je vse neestrno pričakovalo pričetek parade. Skoraj uro pred pričetkom so se postavljali na robove pločnikov prvi neestrnci. Proti pol deveti uri, ko se je pričela parada po Prešernovi cesti, so se pločniki bolj in bolj polnili, tako da se je do pričetka povorke zbralo na Prešernovi cesti na desetisoče gledalcev.

Točno ob 8.30 so prispeli na glavno tribuno pred Narodnim domom predstavniki Partije, množičnih organizacij in vlade s predsednikom

Miho Marinkom na čelu. Takoj nato se je pričela povorka, ki je trajala skoraj pol ure.

Na čelu kolone je korakalo članstvo »Partizana« po oddelkih v telovadnih krogih. Za njimi se je zvrstila dolga reka narodnih noš, med katerimi je vzbujal veliko pozornost pri mladih gledalcih zlasti naš najmlajši »filmski igralec« Kekec. Lepo so korakali člani predvojaške vzgoje in PAZ, pa tudi strelci in mladinske delovne brigade so se dobro postavili. Mnogo občudovanja so poželi mladi padalci in pa gasilci, deloma zaradi svoje številčnosti, deloma pa zaradi privlačnih uniform.

DAN VSTAJE

V nadaljevanju parade so se zvrstili predstavniki vseh športnih panog, od atletov in košarkarjev, pa do nogometašev in kolesarjev. Velik aplavz so poželi tudi naši nogometni sodniki, in gotovo jim je marsikdo, ki na tekmah zliva prekletstva vsega sveta na njihove glave, danes vse odpustil. Kolono so zaključili konjeniki ter člani ljudske tehnike — modelarji, jadralci, letalci, motoristi in avtomobilisti.

Če kritično ocenimo današnjo paradu, lahko ugotovimo predvsem to, da bi kljub počitniški sezoni lahko bili oddelki »Partizana« številčno močnejši. Tudi samo korakanje, drže telesa in ravnanje ni bilo najboljšo. (Nadaljevanje na 2. strani)

Včerajšnji praznik — Dan vstaje — so proslavile partizanske patrole z obhodom vseh krajev in vasi, znanih iz NOB

Največji uspeh v zgodovini našega nogometa

V drugi tekmi Jugoslavija porazila ZSSR 3:1

V četrtfinalu igra naša reprezentanca v petek proti Danski v Helsinkih

Ponovno tekmo osmine finala olimpijskega nogometnega turnirja med reprezentancama Jugoslavije in ZSSR, ki je bila na istem stadionu in ob istem času, kakor prva, v kateri ni prišlo do odločitve, ker se je končala, kot znano 5:5, so ne samo naši narodi in vsi udeleženci XV. olimpijskih iger, temveč vsa svetovna javnost pričakovali z največjo neestrnostjo. Odločiti je namreč morala, kdo je boljši izmed obeh največjih favoritov za olimpijsko zlato kolajno v nogometu, kakor so ju smatrali vsi inozemski športni strokovnjaki. Po 210 minutah obupne borbe pa so naši reprezentanti popolnoma nadkrilili svojega večjega nasprotnika — ter so po tehnično superiorni in učinkoviti igri v preostali tekmi osmine finala olimpijskega turnirja s pričljivo zmago izločili iz nadaljnega tekmovanja Rusijo, ki se je šele po 40 letih upala nastopiti na olimpiadi, ker je bila prepričana ne samo, da ne bo izločena že v prvih krogih, kakor leta 1912, temveč je z gotovostjo računala, da bo zasedla prvo mesto. Reprezentanca socialistične Jugoslavije pa jo je eliminirala že v prvem kolu in tako dokazala svojo prednost tudi na športnem področju ter se plasirala v nadaljnje borbe olimpijskega turnirja z največjimi upi v najboljši uspeh.

Včerajšnje žrebanje je določilo naši reprezentanci za naslednjega nasprotnika Dansko, s katero bo igrala v petek, 25. t. m. v Helsinkih na stadionu Polohenti. Čeprav imajo naši igralci za sabo že dve zelo naporni tekmi z ZSSR in kvalifikacijsko tekmo z Indijo, lahko pričakujemo, da se bo Jugoslavija plasirala v polfinale olimpijskega turnirja. Žreb nam namreč ni določil tako močnega nasprotnika, ki pa ga vendar ne gre podcenjevati, ker je doslej izločil Grčijo v kvalifikacijah in Poljsko v prvem kolu olimpijskega turnirja.

JUGOSLAVIJA : ZSSR 3 : 1 (2 : 1)

Stadion v Tampere 208 km severno od Helsinkov. Igrišče travnato in odlično za igro. Ponovna tekma osmine finala olimpijskega nogometnega turnirja. Vreme sončno in precej ugodnejše, kakor v prvi tekmi, vendar so bili naši igralci v prvem polčasu handicpirani, ker so igrali proti soncu, ki je ob 19. uri po finskem času zelo nizko, tako da jim je sijalo naravnost v oči; igrišče namreč ne leži v smeri sever — jug. Temperatura 20 stopinj.

Jugoslavija: Beara, Stankovič, Crnković, Čajkovski, Horvat, Bošković, Ognjanov, Mitič, Vukas, Bobek, Zebec.

ZSSR: Ivanov, Križevskij, Nirkov, Nettov, Bašaškin, Petrov, Trofimov, Nikolajev, Bobrov, Šurjakin, Marjutin.

Glavni sodnik: Ellis (Anglija), mejna: Nyberg in Allo (oba Finska). Delegat FIFA: Stanley Rous (Anglija). Gledalcev: nad 20.000.

Strelci: za Jugoslavijo Mitič v 20. in Bobek v 29. minuti iz enajstmetrovke ter avtogol Bašaškina, ki je spremenil smer žogi po močnem strelu Čajkovskega v 55. minuti, edini gol za ZSSR pa Bobrov v 6. minuti.

Koti: 6:5 (4:3) za Jugoslavijo. Tampere, 22. julija. Ko sta se pojavili obe reprezentanci, ki sta pri-

tekli na igrišče v dveh vzporednih vrstah na čelu s kapetanoma moštev Horvatom in Bobrovom, je bilo takoj videti, da je jugoslovanska reprezentanca nastopila v enaki postavi, kakor v prvi tekmi, sovjetska reprezentanca pa je zamenjala levo zvezo Beskova-s Šurjakinom. Tudi sodniki in delegat FIFA so bili isti, kakor na prvi tekmi, toda število gledalcev je bilo precej večje. Številnejši pa so bili tudi zastopniki inozemskega tiska in vseh svetovno znanih agencij. Naši koloniji, ki je bila na prvi tekmi v Tampere, pa so se danes pridružili še vsi ostali jugoslovanski udeleženci olimpiade, katerim so le to ostala tekmovanja dovolila. Med njimi sta prisostvovala tekmi tudi naš poslanik na Finskem Zdravkovič in poslanik na Švedskem Černe. Tekmo je gledala tudi celotna nogometna reprezentanca Madžarske, ki je prišla danes iz Helsinkov, da vsaj delno spozna igro naše reprezentance, verjetno računajoč, da se bo z njo srečala v polfinalu ali pa v finalu.

Naši igralci so igrali v tradicionalnih belo-plavo-rdečih oblačilih t. j. plavih majicah z državnim grbom na prsih, belih hlačkah in rdečih dekolenkah, sovjetski igralci pa

so zopet igrali v rdečih majicah brez kakršnegakoli znaka na prsih in v plavih hlačkah. Takšna oblačila ima na reč moštvo CDK in so Sovjeti hoteli s tem vsaj navidezno zmanjšati odgovornost državne reprezentance, s katero so dejansko nastopili kakor tudi v prvi tekmi. Po rokovanju obeh kapetanov Horvata in Bobrova ter žrebanju strani je sodnik Ellis točno ob 19. uri po finskem oziroma 18. po našem času dal znak za pričetek tekme.

Sovjeti dosegli vodstvo in nič več

Po začetnih neurejenih potezah obeh moštev so sovjetski igralci takoj napadli, hoteč že v začetku zmešati našo reprezentanco in si zagotoviti zmago. Vendar se jim to ni posrečilo, čeprav so po nesporazumu naše obrambe že v 6. minuti iz svojega prvega prodora s kombinacijo Trofimov — Bobrov dosegli vodstvo. Strel Bobrova je bil tako nagel in močan, da se Beara ni niti premaknil. V naslednji minuti so izvedli sovjetski igralci prosti strel z roba kazenskega prostora, nakar je Beara poskusil intervenirati, vendar slabo, tako da so imeli nasprotniki priložnost za zvišanje rezultata,

vendar so streljali visoko nad praznimi vrati. To, kakor tudi zelo ostra igra ruskih igralcev, ki jo je dovoljeval sodnik Ellis, ni niti najmanj vplivalo na naše moštvo. Videti je bilo, da je šlo v današnje odločilno srečanje popolnoma mirno in brez kakršnegakoli pesimizma, na kar je nasprotnik računal po nesrečno zapravljeni zmagi naše reprezentance v prvi tekmi. Nasprotno, naši igralci so se takoj osvobodili pritiska in uredili svoje vrste, ki so jih odlično povežali, tako da so začele vse bolj in bolj funkcionirati, čeprav ni bila igra v prvem polčasu na taki višini kot je bila v predvčerajšnji tekmi. Do 20. minute je naš napad igral manj po desnem krilu Ognjanovu in bolj po Zebecu, dočim je med branilci imel Stankovič v tem delu igre več dela kakor Crnkovič, ker so sovjetski napadalci igrali več po levi strani, kamor je prihajalo celo tudi desno krilo Trofimov. Med 10. in 20. minuto je naša reprezentanca izvedla več nevarnih protinapadov, vendar pa je bila med slednjima najnevarnejša kombinacija Čajkovski — Mitič, ki je v 11. minuti ostro stre-

(Nadaljevanje na 4. strani)

Atleti so sijajno začeli

V nedeljo dopoldne so se na olimpijskem stadionu v Helsinkih začela atletska tekmovanja. Kljub temu, da vreme ni bilo preveč ugodno, saj je vsak dan po malem deževalo, so bili doseženi takšni rezultati, da lahko že po treh dneh tekmovanja mirno trdimo, da bo letošnja olimpijada po rezultatih daleko presegla vse prejšnje.

SIGURNA ZMAGA MOORA V TEKU NA 400 m z OVIRAMI

Ze predtekmovanja so pokazala, da zmaga v teku na 400 m z ovirami

lahko le en človek, namreč Amerikaneec Moore. Ze v četrtfinalu je More s 50,8 izboljšal olimpijski rekord, ki ga je doslej imel Cochrane (ZDA) z 51,1 iz leta 1948. Nekateri strokovnjaki so predvidevali, da bo Rus Litujev ogrozil Mooreja v finalnem teku. Vendar je tudi v finalu Moore pokazal, da je neprimerno boljši in je brez posebnega truda dosegel ponovno rezultat 50,8. Rus Litujev je dosegel odličan rezultat 51,3, kar je nov rekord Sovjetske zveze, vendar to ni zadostovalo za doseg zlate medalje. Tretje mesto je zasedel Holland (Nova Zelandija) 52,2.

PRESENEČENJE V TEKU NA 100 m

Po rezultatih, doseženih v predtekkih in polfinalih, je kazalo, da se bosta za prvo mesto v teku na 100 m borila predvsem Bailey in Mac Kenley. Borba v finalu je bila izredno ostra, saj so prvi štirje tekmovalci dosegli čas 10,4, peti in šesti pa 10,5. Gledalci, kakor tudi tekmovalci sami, si po končanem teku niso bili na jasnem, kdo je pravzaprav zmagal in kdo je še osvojil medalje. Mac Kenley je mislil, da je on zmagovalec. Toda dogodilo se mu je podobno, kakor Ewellu na londonski olimpiadi, ki je pray tako mislil, da je zmagal, fotografski posnetek pa je kasneje

pokazal drugače. Tudi tu so šele po fotografiji določili vrstni red. Zmagal je beli Amerikanec Remigino, kar je zlasti zanimivo zato, ker že od leta 1932 ni uspelo belcu zmagati v teku na 100 m.

Rezultati: 1. Remigino (ZDA) 10,4, 2. Mac Kenley (Jamaika) 10,4 3. Bailey (Vel. Britanija) 10,4, 4. Smith (ZDA) 10,4, 5. Suharev (SZ) 10,5, 6. Treloar (Avstralija) 10,5.

NITI PRVI, NITI DRUGI FAVORIT NISTA ZMAGALA V METU KROGLE

Ze izločilna tekmovanja za sestavo ameriške ekipe za olimpijado so pokazala, da bo svetovni rekorder Fuchs imel izredno težko borbo s svojima rojakoma Hooperjem in O'Brienom. Fuchs je imel smolo, da si je poškodoval roko, tako da jo je imel do dneva pred tekmovanjem v mavcu. Zato so strokovnjaki smatrali za glavnega favorita Hooperja, ki je na Peningu z lahkoto metal kroglo preko 17 metrov. Na samem tekmovanju pa je zablestel tretji iz te velike trojice, O'Brien, ki je s 17,41 obilno izboljšal olimpijski rekord Thompsona 17,12 iz leta 1948. Zmagovalci so se plasirali takole: 1. O'Brien (ZDA) 17,41, 2. Hooper (ZDA) 17,39, 3. Fuchs (ZDA) 17,06.

NEPRIČAKOVAN ZMAGOVALEC V SKOKU V DALJINO

Teren za skok v daljino je bil zaradi obilnega dežja v precej slabem stanju, tako da so rezultati v tej disciplini (Nadaljevanje na 4. strani)

Naša državna nogometna reprezentanca, ki je z zmago nad ZSSR tako lepo proslavila ugled socialistične Jugoslavije. Stojte od leve proti desni: Čajkovski, Bošković, Vukas, Mitič, Bobek, Ognjanov, Crnković, Zebec, Stankovič, Horvat, Beara

Kakor v ameriškem filmu . . .

Za dograditev stadiona Branika so darovali velika finančna srodstva MLO Maribor, sindikati, FZS in mariborska podjetja

Ko sem prisostvoval preteklo nedeljo otvoritvi športnega parka Branika, sem se spomnil, da sem točno pred dvajsetimi leti stal na istem prostoru, toda kako drugače je takrat izgledal! Spominjam se še prav dobro, kot da se je zgodilo včeraj. Zjutraj ob petih me je zbudil bratranec Danilo — bil sem namreč v Mariboru na počitnicah — in me prosil, naj mu pomagam pripraviti vse potrebno za atletsko tekmovalnico, ki ga bo priredila dopolne atletska sekcija ISSK Maribora. Bil sem že takrat navdušen za atletiko in zato sem planil iz postelje, ne da bi me bilo treba prositi. Ko sva prišla na igrišče, mi je kar je najnujnejše, da se je ob devetih zjutraj tekmovalnico lahko začelo. Da, tako je bilo pred dvajsetimi leti. Ko pa sem stal preteklo nedeljo na skoraj natančno istem

prostoru, je bila slika popolnoma drugačna. Namesto lesene tribune, tako tipične za naše, tudi velike predvojne stadione, namesto lesenega platu in lesene, primitivne ograje okoli igrišča, stojim sredi pravega pravocotnega stadiona. Res je, da ni še popolnoma gotov, toda že to, kar je zgrajeno, je za vsakega športnika, ki zna ceniti športne naprave, kot ureditve lepe pravljice.

Mladina Maribora na levem bregu Drave pravzaprav ni imela vse od leta 1935 prostora, kjer bi lahko gojila šport. Morala je hoditi na oddaljene stadione, oziroma boljše rečeno, igrišča čez Dravo, kar ji je vzelo precej časa, manj navdušene pa tudi odvrnilo od stalnega udeleževanja. Zamisel zgraditi v Mariboru športni park, je izvirala zato iz nujne potrebe že pred začetkom vojne. Seveda pa takrat ni bilo mogoče niti pomisliti na ureditve. Leta 1949 so se začela prva dela pri gradnji športnega parka. Načrt je bil prav-

ljčen in malokdo je upal, da bo nekoč vse v resnici gotovo. Tisoči Mariborčanov so zavihali rokave in pomagali kopati, odvažati in nasipavati tisoče kubičnih metrov zemlje. Čez dve leti so se že pokazali obrisi stadiona, kar je dalo graditeljem še nov polet. Igrišče za igrišče se je pojavljalo, nato se tekališče in končno športni hotel za tekmovalce. Vsa zemeljska dela večjega obsega so bila končana že lansko jesen, takoj po skopnenju obilne snežne odeje v letošnji pomladi pa so pristili k zaključnim delom: dograditvi skakališč in metalnišč za atletiko, graditvi stopnic na tribuni, začasne oblačilnice, glavnih vrat, betonske ograje in še drugih drobnih stvari.

Od velikih del je treba dograditi samo še stopnice na nasipu okoli glavnega stadiona, streho tribune in slačilnice. Tudi to je še ogromno delo, toda v primeri z dosedaj opravljenimi deli zelo majhno.

Ves prostor športnega parka bi lahko razdelili v štiri dele. Središče je stadion z nogometnim igriščem in modernimi atletskimi napravami, okoli katerega je nasip. Na njem so že zgradili in se grade betonske stopnice, tako la bo dosti prostora za okoli 15.000 gledalcev, kar bo zadostovalo tudi za največje tekme in nastope. Na vzhodni strani tega stadiona je še posebno nogometno igrišče normalnih dimenzij, ki služi samo za trening, tako da bo glavno igrišče lahko skozi vse leto pokrito s travo. Na zapadni strani stadiona pa je najprej prostor, na katerem bo zgrajen manjši stadion za tekme v košarki, odbojki, tenisu, boksu in rokoborbi in okoli katerega bodo tribune za 3.000 gledalcev. Še malo bolj proti zapadu so igrišča za odbojko in košarko, poleg njih pa je ogromni prostor za 12 teniških igrišč. Poleg nogometnega igrišča na vzhodni strani stadiona pa že grade še dve igrišči za košarko.

Kljub številnim tekmovalnim napravam pa je ves športni park idealno zaokrožena celota, obdana z betonskim zidom, sredi katere je hotel z 49 posteljami in petih sobah, restavracijo in vrtom z vodometom. To je bil res najlepši kraj, ki so si ga mogli zamisliti naši atleti-olimpijci za zadnje dni svojega bivanja pred odhodom na olimpijske igre. Dopisnik zagrebškega športnega tednika, ki je prišel v Maribor pisat reportažo o olimpijcih, je bil nad vsem tem silno navdušen in je med drugim napisal, da je vse kot v kakem ameriškem filmu . . .

Ko človek vedno ponovno vse to gleda in občuduje, se nehote vpraša, ali se mariborska mladina zaveda, kaj je dobila s tem športnim parkom. Ali ga bo znala dovolj ceniti, in paziti na izpopolnjevanje športne naprave, ki bi si jih pred vojno ne upali spravi niti v načrt, kje šele, da bi jih celo uredili? Menimo, da se bo mariborska mladina izkazala najbolj nvaložna za lepi športni objekt, ki je bil zgrajen zaradi velikega razumevanja naše ljudske oblasti za njeno zdravje, s tem, če bo, v čimvečjem številu in jedno gojila šport in s tem kre-

Državno prvenstvo v tenisu

Od ponedeljka do nedelje je bilo državno prvenstvo posameznikov in posameznic v tenisu na igriščih ZTK v Zagrebu, kjer je tekmovalo 66 najboljših igralcev in igralke iz vse države. Med zastopniki Slovenije so največ uspehov imele mladinke. Mariborčanke Winterhalterjeva je ponovno osvojila naslov državne prva-kinje z zmago v polfinalu nad lanko prva-kinjo Milojkovičevico iz Beograda 0:6, 6:2, 6:2 in v finalu nad svojo klubsko tovarišico Lovrečevico 6:2, 6:2. Razen obeh mariborskih mladink je dosegla velik uspeh med članicami tudi Ljubljanka inž. Maire, ki se je plasirala v finale z zmago nad Krstonošičevico v polfinalu 6:3, 6:2. Mairova se je v final-

nem srečanju z inž. Crnadkovo uspešno borila v prvem nizu, ki ga je izgubila 6:3, v drugem pa je znatno popustila in ga izgubila 2:6. Tako je inž. Marica Crnadek že sedmič zaporedoma osvojila naslov državne prvakinje med članicami. Vsi ostali zastopniki in zastopnice Slovenije so izpadli še v prvih kolih. Državno prvenstvo članskih parov sta osvojila Palada in Petrovič z zmago v finalu nad parom Laszlo-Parijatorovič 6:3, 6:2, 6:2, prvaka v mladinskih parih pa sta postala Jagec in Tužilović, ki sta v finalu premagala Jakšiča in Tomljanoviča 3:6, 6:2, 11:9. Finale članov — Palada : Petrovič 6:2, 6:3, 6:4. Finale mladincev — Jagec : Jakšič 12:10, 7:5.

Razgibana plavalna sezona

Pretekli teden se je začela po vsej Sloveniji bogata plavalna sezona, ki je obsegala predvsem tekmovalnico med domačimi klubi. Prva teža pa še gostovanje dunajskega plavalnega kluba »Erster Wiener Donauschwimmklub 1903«. O plavalnem troboju smo že poročali prejšnji ponedeljek. Manikala sta samo rezultata v štafeti in waterpolu. V štafeti 4x200 m za moške je zmagala Ilirija v postavi: Kobal, inž. Pelhan, Pelan in Hafner s časom 10:27.1. Drugi je bil Zelezničar 10:40.8, tretji pa Branik 11:13.6. V ženski štafeti 3x100 m mešano pa je prav tako zmagala Ilirija v postavi: Zeman, Jesenovec in Zupančič s časom 4:48.6 pred Zelezničarjem 4:54.2 in Branikom 5:02.4. Waterpolo tekma med Ilirijo in Branikom pa se je končala z visoko zmago Ilirije 11:0 (4:0). Končno stanje točk v troboju je naslednje: Ilirija : Zelezničar 143.96, Ilirija : Branik 155.90, in Zelezničar : Branik 127.112. V tem troboju smo opazili predvsem viden napredek ljubljanskega Zelezničarja, ki bo prav kmalu enakovreden plavalcem ljubljanske Ilirije.

Kamnik : Rudar 77:63

V Trbovljah sta se v drugem kolu III. razreda slovenske plavalne lige srečala Kamnik in domači Rudar. Kamničanom se pozna strokovno vodstvo bivšega olimpijskega tekmovalca in državnega rekorderja Toneta Cerarija, saj so presenetili žilave domačine in zmagali s 77:63. V posameznih plavalnih točkah so zmagali 400 m crawl moški: Zelezničar (Rudar) 5:38.4, 200 m prsno moški: Šnabel (Kamnik) 3:05.3, 100 m crawl ženske: Pogačar (K) 1:37.5, 100 m hrtno moški: Bogataj (K) 1:28.0, 100 m prsno ženske: Vavpotič (K) 1:42.2, 100 m crawl moški: Letnik (R) 1:10.0, 100 m hrtno ženske: Pogačar (K) 2:01.0, 3x100 m mešano moški: Kamnik 4:13.0, 4x50 m crawl ženske: Kamnik 1:37.3, 3x100 m mešano ženske: Kamnik 5:16.6. Waterpolo srečanje se je končalo z zmago Rudarja z rezultatom 8:3.

Dunajčani boljši od Ljubljancanov

Dvodnevno tekmovalnico na Kolesiji med domačo Ilirijo in najstarejšim dunajskim

TELOVADBA

Lep nastop mariborskih telovadcev

Maribor, 19. julija. S sklopu prireditev Mariborskega tedna so nastopili v soboto zvečer v Rotovškem trgu tudi mariborski telovadci in telovadke v vseh disciplinah. V 14 točkah obsegačem programu so pokazali lep uspeh pri prostih vajah, pri skokih čez bradljo in drog ter v ostali telovadbi.

Macur - velika nada mariborskega boksa

Na prvenstvu Slovenije v boksu je nastopil največji presenečenje mladi mariborski boksar Mirko Macur, ki je premagal najprej favorita Žurmana, nato Mikluža in v odlični borbi za naslov najboljšega boksarja republike v bantamu še Saupela. Boksaški strokovnjaki so si bili edini v mislih, da je to tekmovalce, ki ima še velike možnosti za nadaljnji razvoj.

Ta, komaj 17 let stari mladenič, je doma iz Rajhenburga, kjer je preživel svoje otroška leta in po opravljeni osnovni šoli odšel l. 1948 v Maribor, da se izuči za krojaški poklic. Tu se je znašel v vajeniškem internatu v družbi gojencev Pukšiča in Peteršiča, ki sta bila navdušena boksarja in sta že tekmovala pri Poletu. Pripoveduje, da je boks tudi kmalu njega začel veseliti in da sta mu zato včasih posodila boksaške rokavice, nakar so se prav postopno oklopaliz. Ni minilo doli časa in že sta ga pregovorila, da se je tudi on vpisal v boksaško sekcijo Poleta. Po 4 mesecih treninga je bil že postavljen v ekipo Poleta v peresno lahki kategoriji. Prvič je nastopil v februarju 1950 na dvoboju Polet : Proleter (Čakovec). Čeprav je imel za nasprotnika 6 kg težjega tekmovalca, je zmagal po točkah, ter se tako prvič uveljavil v ringu. Istega leta pa je postal z zmago nad Tivadarjem tudi že prvak Slovenije v peresno lahki kategoriji. Naslednje leto je postal prvak Slovenije v mušji kategoriji, kjer je premagal v finalni borbi Badovca po točkah. Doživel pa je tudi nekaj porazov, proti Podravcu (Lokomotiva) in Žurmanu. Letos je boksal na prijateljskem dvoboju z Zelezničarjem (M.) proti Šibili in ga premagal po točkah, medtem ko je izgubil po točkah s Tkalčičem iz Zagreba.

Z velikim zanimanjem so zato Mariborčani pričakovali njegov nastop na polfinalu državnega prvenstva v boksu. Imel pa je smolo, da se je takoj prvi dan sestel z enim najboljših jugoslovanskih boksarjev, Radanom, kateremu v tehničnem pogledu ni mogel biti kos in je podlegel že v drugem kolu. Poprečni o zovalec bi sklepal, da je to njegov neuspeh in da morda le ni tako nadarjen, kot smo skrajja domnevali. Tako mnenje pa je popolnoma napačno, ker je Macur kljub porazu pokal svoje sposobnosti, kar je tembolj pomembna ugotovitev. Kljub temu, da je bil njegov rutinarni nasprotnik očitno boljši, se ga ni ustrašil in se srčno boril, dokler ga ni dobro plasiran udarec spravil na tla.

Zanimivo je, kakšno mnenje imata o Macurjevih izglelih za bodočnost njegov trener Ipavec in trener Crvene zvezde ter reprezentance Srbije Aca Živanović.

Po prvenstvu Slovenije se je Ipavec izrazil o Macuru takole: »Na prvenstvu Slovenije se je pokazal v najboljši luči in je bil med najboljšimi boksarji. Glede na kratko dobo njegovega udeleževanja v boksaškem športu nima posebno velikih napak. Ima še slab udarec, ker je še mlad. Od njega lahko pričakujemo uspehov v glavem šele potem, ko bo prišel v polvelter kategorijo. Razpolaga pa že s precej dobro tehniko v delu nog, ima dober refleks ter boksa premišljeno, kar je najvažnejše.«

Aca Živanović pa je pe Macurjevi borbi z Radanovom, kjer je bil premagan s knock-outom, izjavil naslednje: »Zelo mi je žal, da ga je Radanov premagal s k. o. V njem vidim namreč boksaške velike bodočnosti. Mislim pa, da ga ne bi smeli že sedaj pripuščati k preveč velikim borbam.«

Še nekaj o državnem prvenstvu v rokometu

Letošnje državno prvenstvo v rokometu za ženske od 29. maja do 1. junija v Zagrebu je poteklo v kaj nenavadnih okoliščinah. Kljub temu, da je bil datum in kraj prvenstva določen že več mesecem prej na plenumu RSJ, je bilo nesrečno pred prvenstvom vse postavljenno na glavo. Ne bom se spuščal v podrobnosti, dovolj je, če povem, da je Enotnost v zadnjih štirih dnevih pred odhodom na prvenstvo prejelo nič manj kot 7 telegramov in ekspresnih pisem, ki so drug za drugim spreminjali termin in kraj tekmovalnice. Vse to je povzročilo tako zmedo, da smo na prvenstvo odpotovali samo z 10 tekmovalkami, enajsta pa je prišla drugi dan za nami. Ker nas v Zagrebu nihče ni pričakoval in tudi v nobenem časopisu nismo zasledili nikake vesti o prvenstvu, smo bili prepričani, da je bilo prvenstvo v zadnjem trenutku zopet prestavljeno v kakšno drugo mesto. Toda bilo je kljub temu v Zagrebu, samo organizator RK »Zagreb« se ni ravno preveč brigal za ostale ekipe. Krivda za vso to zmedo v zvezi s prvenstvom leži deloma na RK »Zagreb« — ki je celo tekmovalce gledal skozi prizmo svojega finančnega položaja, ne oziraje se na ostale ekipe — deloma pa na RSJ, ki ni pravočasno in odločno nastopil. Precej zmešnjave je povzročila tudi ekipa iz Makedonije, ki je v zadnjem trenutku odpovedala sodelo-

vanje, vsled česar so tekmovalce samo tri ekipe.

Tekmovalce samo je potekalo v redu, vendar ni bilo nikakršne propagande in je bil obisk izredno majhen. Ekipa »Zagreb« je zaslužno osvojila prvo mesto, obe njeni zmagi pa sta previsoko izraženi. Drugo mesto je zavzela ekipa Crvene zvezde z istim številom točk kot Enotnost, vendar z znatno boljšim količnikom (0,02). Po pisanju vseh zagrebških listov je bila Enotnost boljša ekipa. Za svoj visoki poraz v tekmi z Zagrebom se mora Enotnost precej zahvaliti tudi neobjektivnosti sodnika Jurinčaka, ki je že lansko leto na kvalifikacijskih tekmah za zvezno ligo onemogočil moški ekipi Enotnosti zaslužen uspeh. Na obeh tekmah se je pri igralkah Enotnosti poznalo pomanjkanje težjih nastopov, kajti po ukinitvi zvezne lige je ekipa igrala samo s slovenskim nasprotniki, ki so kvalitetno mnogo slabši. V sled tega je bila nezadostno pripravljena za težja tekmovalca. V kolikor želimo doseči prihodnje leto večji uspeh, je nujno treba dvigniti raven ostalih ekip. To je problem, ki ni mogoče RSJ morala posvetiti vso pozornost, kajti ena dobra

HOKEJ NA TRAVI

Zagrebčani najboljši na turnirju v hokeju na travi

Maribor, 20. julija. Na igrišču Zelezničarja so priredili mariborski igralci hokeja na travi zanimiv medmestni turnir, ki so se udeležile reprezentance iz Zagreba, Maribora, Ljubljane in Celja. Kot se je pričakovalo, su pričeli najbolje igrati zagrebški igralci, ki so v tehničnem, kakor tudi v taktičnem pogledu močno nadkrijevali ostale ekipe in zaslužili zmago obkraj z visokim rezultatom. Od ostalih moštev so najboljši Mariborčani, ki so visoko premagali Celjane in nudili resen odpor Zagrebčanom. Iz njihove igre je bilo videti, da stalno napredujejo in da bodo kmalu resni tekmečki tudi z družiti izven Slovenije. Dobro so se izkazali tudi Celjani, ki so nastopili s svojim moškim moštvom.

REZULTATI TEKEM SO NASLEDNJI:

Zagreb : Ljubljana 4:0 (2:0)
Maribor : Celje 5:0 (2:0)
Zagreb : Maribor 5:0 (3:0)
Ljubljana : Celje 2:1 (1:1)

ekipa ne bo mogla dvigniti kvalitete slovenskega ženskega rokometna na začetno višino. Lanskoletna zvezna liga in tudi letošnje državno prvenstvo pa sta dokazala, da bi ravno naše ženske ekipe lahko imele veliko uspeha. Treba bi bilo samo nekoliko temeljiteje delati in z izenačenostjo ekip doseči potrebno rivaliteto, ki bi naglo dvignila kvaliteto. Dokler pa bo Enotnost edina kvalitetna ženska ekipa v LRS, tudi od nje ne moremo pričakovati izrednih napovednih uspehov.

»ŠPEDICIJA« LJUBLJANA

PODJETJE ZA MEDNARODNO ŠPEDICIJO IN JAVNA SKLADIŠČA, Tyrševa 13, telefon uprave 676 in 28-51
disponenca tovornjakov 36-90, garaže 52-90

POSLOVALNICE:

Reka tel. 32-60, Maribor tel. 30-32, Zagreb tel. 37-020

Izvršuje vse v špedicijsko stroko spadajoče posle, to je nakladanje in razkladanje vagonovskih pošiljk, odpošiljanje raznega blaga na vse kraje tuzemstva in inozemstva. Vskladiščevanje in razkladiščevanje vseh vrst blaga v lastnih moderno urejenih skladiščih. Specialni prevozi težkih lokomobil, blagajn itd. Izvršuje transporte pohišta v specialnih pohištenih vagonih. Podjetje je v neposredni bližini železnice in je povezano s kolodvorom z lastnim industrijskim tirom, ki lahko prevzame naenkrat do 30 vagonov

Športne organizacije, ustvarjajte si sredstva z zbiranjem odpadnega materiala, kakor papir, železo, kerpe itd.

Skladišča v vseh okrajih Slovenije

ODPAD

LJUBLJANA, Parmova 33

